

Ovaj članak opisuje način na koji se može pristupiti ovim svim podacima i koji može poslužiti za filtriranje svih mogućih podataka da bi se "izvadila" istina iz svega toga.

Proces na kojem je bazirano ovo istraživanje ima dva aksioma:

1. istina nije relativna

2. istina nikada nije u kontradikciji sama sa sobom.

Iz razloga što istina nije relativna, neke ideje su objektivnije od drugih. To znači da ma koji vaš pogled na svijet bio, uvijek može biti malo objektivniji. To pokazuje da ipak ima nešto za što se valja malo i potruditi.

Ideja da istina nikada nije u kontradikciji sama sa sobom je vrlo snažna tvrdnja. Laži mogu biti u skladu s time također, ali mješavina od laži i istine će pokazati kontradiktornosti. Možete koristiti taj princip da bi otkrili što je istina, a što laž. Evo što pod time mislim: teško je reći da je jedna jedina ideja istinita ili lažna, kao i što je teško reći koja je od dvije iste "kockice" lažna, a koja istinita, odnosno koja u koju grupu spada. Ali jedna veća kolekcija nekontradiktornih ideja će otkriti da li je čitava kolekcija istinita ili lažna. Što je veća kolekcija, to je lakše za vidjeti ono što je laž, a što istina. Počnite sa jednom nejasnom "kockicom", nađite ostale koje "pašu" na njih, i ubrzo ćete moći vidjeti i reći koje će dvije "kockice" ići "skupa", odnosno koje će se slagati.

Druga analogija je traženje zlata pomoću sita. Počet ćete sa velikom količinom materijala koji sadrži i mulj i zlatne djeliće, pa ćete protresti sito i pustiti mulj da se ispere. To prikazuje da je vrlo važno da konstantno razmišljamo, čitamo i diskutiramo o velikim količinama novog

materijala koji tada možemo sortirati ili filtrirati pomoću intuicije i kritičkog razmišljanja da bi mogli otkriti istinu.

Bolje je gledati što ne valja s teorijom, nego što je u redu. Debate se mogu žestoko voditi vječno radi tisuće činjenica koje podržavaju jednu jedinu laž, ali nitko ne može prigovarati jedinoj činjenici koja pobija tisuće laži.

Zapamtite, sve dok je vaš pogled na svijet u skladu sa svime, vjerojatno ste ili potpuno u pravu ili potpuno u krivu. Kombinirajte taj princip sa procesom od šest koraka koji ću kasnije opisati i imat ćete efikasnu metodu koja će odvojiti istinu od laži. Proces otkrivanja istine je jedan ciklus u kojem skupljate materijal, formulirate teorije, izbacujete apsurde i onda prikupljate još više materijala... i tako u krug.

Najvažnije, istina je uvijek provjerena i logikom i intuicijom - logika bez intuicije ili intuicija bez logike nikad se ne koriste odvojeno u određivanju istine. One moraju biti korištene u tandemu, odnosno paru. Ako je konflikt između logike i intuicije, provjerite vaše logičke pretpostavke. Koristite intuiciju za vođenje i logiku za analizu.

Proces od 6 koraka:

1) Prikupite nove ideje iz promatranja, diskusija ili nekog napisanog materijala. Tada uzmite misteriju, kontradikciju i set pogleda ili bilo čega što trebate objasniti ili rješiti.

2) Za napraviti dobru teoriju koja će to objasniti sve to, trebate početi sa iznošenjem svih mogućih mogućnosti. To znači, sve dolazi u obzir, niti jedna ideja nije smiješna. Koristite vašu intuiciju i nagađanja.

3) Kako dolaze ideje koje vam padaju na pamet, koristite kritičko razmišljanje da bi eliminirali sve što je u kontradikciji samo sa sobom ili totalno nemoguće. Pogledajte ima li "rupa" u tim idejama, pokušajte ih izbaciti.

4) Od "neprobojnih" teorija koje su ostale, selektirajte onu koja:

- objašnjava sve činjenice

- objašnjava činjenice bolje od drugih teorija

- objašnjava činjenice koje prethodne teorije ne mogu

- je logički dosljedna i nema unutrašnje kontradikcije

- ima smisla

- za koju osjećate intuitivno da je u redu.

5) Teoriju je vrijedno zadržati ako:

- sadrži stvari koje će biti kasnije potvrđene pomoću sagledavanja stvari

- nađete vezu iz drugih nezavisnih izvora

6) Ako se nešto pojavi što "izaziva" teoriju, tada:

- provjerite da li je to zbilja izazov koji bi mogao pobiti teoriju, a ne samo varljivi paradoks baziran na pretpostavkama ili nekorektnim pogledima

- provjerite da li je izazov vrijedan, ili je sam po sebi proturječan i pun rupa

- modificirajte teoriju da se prilagodite izazovima

- izbacite novu teoriju koja objašnjava sve elegantnije nego stara teorija

Ovo je potpuno suprotan proces nego što se koristi u znanosti i matematici koji počinju sa aksiomima i sve se kasnije gradi prema njima. Problem te metode je da počinje sa vrlo ograničenom konačnom "količinom" i "puže prema gore" polako poput stalagmita. Ako su pretpostavke ili aksiomi krivi, tada je sve građeno i temeljeno na pogreškama. Nadalje, takav proces ne može preskakati korake, a i uvijek treba provjeru kod promjene prema idućem koraku. Ne može preskakati korake točnosti ili logike, i zato ne može napraviti pomake u paradigmi (danom primjeru). On je nefleksibilan proces koji definitivno ima svojih prednosti kad se radi o aplikacijama visoke rizičnosti koje zahtjevaju mnogo sigurnosti i osiguranja, ali kad se radi o probijanju novih područja, nevjerojatno je spor. Bilo koja kreativnost u tom procesu se događa samo u formacijama osnovnih aksioma ili u slučajnostima koje se nađu na putu.

Proces koji je opisan u ovom sažetku počinje sa beskonačnom količinom podataka i "struganju" onoga što se ne uklapa. To znači da tu nema potrebe za preskakanjem logičkih "ponora" jer netko pristupa problemu s druge strane. Puno je jednostavnije sagraditi most ako je netko već na drugoj strani. Slično je i kad se temeljna ideja potvrdi pomoću ovog procesa, lakše je raditi unatrag i logički premostiti ponor. Također, slaganjem ideja koje pašu jedna uz drugu i sortiranjem i odvajanjem od laži zahtjeva kreativnost u svakom koraku, pa je to najbolja metoda za postizanje brze inovacije, odnosno saznanju o novim stvarima.

Metode zavaravanja

Ovaj svijet je pun čuda, ali također je pun i zavaravanja. Dok niti jedan put nije krivi put, neki putevi su više u krug i više bolni nego drugi. Znati što tražiš može ti uštedjeti mnogo nepotrebnih nevolja. To proističe iz slaganja entuzijazma s oštroumnošću i istraživanja mudrosti neophodnoj za navigaciju na čisti put.

Ovdje je lista nekih uobičajenih zamki koje ljudi mogu doživjeti u njihovim istraživanjima za viša

razumijevanja. Većina od ovih primjera je sakupljena iz osobnih iskustava i promatranju grešaka kod drugih:

- Točna proročanstva nisu garancija pozitivnih namjera. Zavaravajući izvori mogu napraviti uspješna predviđanja samo da bi isključivo dobili slijepu privrženost, uzrokovali osjećaje sudbine, ili kreirali samo-ispunjavajuća proročanstva. Kad pozitivni izvori daju predviđanja, oni poštuju slobodnu volju i prezentiraju mogućnosti bez stravičnih opisa ili prekomjernog fatalizma.

- Ako srž materijala sadrži nepobitne istine nužno ne znači da ga to čini točnim. Zavaravajući izvori mogu naslagati cijelu hrpu laži pod istinite osnove, dok površni slučajevi jednostavno legnu zajedno sa egzistirajućim materijalom. Nasuprot tome, pozitivni materijal je uvijek više nego samo zbroj svojih dijelova i prezentira ekstra-informacije koje su nove, praktične i moguće za provjeru.

- Preokupacija sa nižim istinama može odvratiti od potrage za višim istinama. Na primjer, opsesija s otkrivenom političkom korupcijom može odvratiti od stjecanja neophodnog duhovnog jačanja, što je popularna taktika korištena od hiperdimenzionalnih entiteta i njihovih ljudskih agenata. Pozitivni izvori daju prioritet tako da oblikuju niže istine u njihov konteks viših istina.

- Samo zbog toga što nešto sadrži umotane trivijalne stvari, kompleksni žargon, i brdo stranica, to ne znači nužno da sadrži i apsolutne istine. Iluzija apsolutnog baca ljude u potjeru u divljinu za velikim istinama, dok ju je bolje negdje drugdje naći. Pozitivni izvori su kompleksni jedino iz razloga točnosti i višeslojnosti problema.

- Alternativa pogrešnom sistemu vjerovanja ne mora biti uvijek bolja alternativa. Odbijanje nečega i traženje njegove dijametralne suprotnosti može jednostavno biti kretanje iz samozavaravanja u samouništenje. Pozitivni izvori ne obvezuju to mehaničko binarno razmišljanje i umjesto toga prezentiraju izbalansirana rješenja koja premašuju takva lažna račvanja.

- Zavaravajući izvori dobijaju vjernost pomoću djelovanja na ego i igranjem na nesigurnost. Mi smo svi specijalni i ovdje smo radi razloga, ali te mračne sile skrivaju svoje slabosti i ciljaju na poniznost i veličaju važnost sebe pomoću dodjeljivanja jednih granduoznih titula, mesijskih pravila, i odbacuju povijest iz prošlih života. Pozitivni izvori vam pomažu da postignete skromno razumijevanje vašeg mjesta u univerzumu bez uzvišavanja ili obuzdavanja onog što u stvari jeste.

- Ponekad akcija prema balansu može premašiti težište i postati nova vrsta debalansa. Na primjer, micanjem štetnih otrova iz vaše hrane kod dijete, može donijeti zdraviji balans, ali prevelika dijeta bez propisnih zamjena u prehrani može voditi do neuhranjenosti. Da bi izbjegli tu zamku, korektne akcije se uvijek poduzimaju do stanja balansa.

- Prava metoda krivoj osobi može dati suprotne rezultate. Na primjer, metodologija „Fourth Way“ cilja na uzgoju duša unutar onih koji je nemaju; ako se ljudi koji trebaju dušu, „probude“, rađe nego da im „izraste“ duša, ograničavaju sebe na takav sistem, oni će pretpostaviti da su manji nego što u stvari jesu i duhovno se zagušiti. Pomoću znanja o samom sebi, vi ćete znati što je dobro za vas.

- Darovi nisu uvijek dani iz iskrenosti. Otetim ljudima od strane vanzemaljaca su često dane psihičke moći i čak mogućnosti lječenja, ali to su bezvrijedne bižuterije za koje vanzemaljci ne mare i koje su dane za uzvrat spiritualnog i biološkog vlasništva nad otetom osobom. Darovi su jedino iskreni kad se daju bezuvjetno i nesebično.

- Biti pod napadom nije uvijek znak da ste na pravome putu. Napadi mogu ponekad služiti kao lažna potvrda, da bi uboli stoku i napravili joj paranoju i prionuli što više u njezin zavaravajući sistem vjerovanja, kao kad pobožni Katolici imaju demonske napade jer se lako stjeraju u tor i služe kao hrana. Za one na pravom putu, napadi su daleko sofisticiraniji; oni gledaju da potkopaju vjeru u sebe i pritišću nekoga da počini samoubojstvo, ili našteti sam sebi.

- Astralne varalice često poprime izgled impresivnih karaktera kao povijesnih figura, velikih učitelja, arhanđela, Isusa, ili vanzemaljaca. Oni to čine da bi formirali parazitsku vezu sa onima koji povjeruju u tu prevaru, i tada prevaljuju veliki put da bi izgradili svoje ličnosti. Materijal bi uvijek morao biti procjenjen svojim sadržajem, a ne njegovim izvorom , i zavaravajući izvori će dati podmuklo nekompletan ili „prazan“ materijal zbog svojih samo-proglašenih dokumenata.

- Plemenite namjere mogu biti iskrenute u don-kihotska ponašanja. Oni sa dobrim srcem mogu, radi nedovoljnog znanja ili neprizemljenog idealizma, biti vođeni na stranputicu jer se od njih zahtjeva mnogo vremena, energije i resursa da bi ih se držalo u uvjerenju da čine neku razliku, dok njihovi talenti u „široj slici“ mogu biti razvijeni i primjenjeni negdje drugdje. Oštroumnost zahtjeva da se ne dozvoljava subjektivnosti i željnom razmišljanju da zamaskiraju upozoravajuće znakove koji govore da ste na krivom putu.

- Grupna suglasnost je mač sa dvije oštrice. Dok povjerenje i sporazum između mnogobrojnih individualaca umanjuje rizik na osobnoj bazi, ako čitava grupa može biti uvučena

u slaganje s lažnom idejom, tada bilo koja individua, koja je u njoj, bude odbačena u racionalizaciji da je ta individua više u krivu, nego čitava grupa. Osobna komunikacija s nečijim srcem i umom će uvijek uzeti prvenstvo nad grupnom suglasnošću jer je istina unutar njega.

- Bilo što dobro može biti prikazano u lošem svjetlu; bilo što loše može biti prikazano u dobrom svjetlu. Uzimajući najbolja obećanja zavaravajućih izvora i uspoređujući ih sa najgorim rizicima produktivnog puta, zavaravajući put može lažno izgledati kao optimalni izbor. Jedino pomoću ispitivanja totalno svih opcija, netko može napraviti izbor, iz svih danih informacija.

- Metoda ili sistem „samo radi i daj vidne rezultate“ nije garancija da je to sistem za dobrobit. One rezultate koje ti vidiš mogu se slagati sa većim količinama štetnih rezultata koje ne možeš vidjeti, što je specijalno istina kod sistema koji potiču naglašenu tehnologiju, rituale, ili formule za spiritualnu vježbu, samo-određivanje, i otkrivanje. Najbolje što netko može učiniti je da promotri dobitke, ali pronalazi i sve potencijalne štete kojim sistem ide protiv njih.

- Prevara obično oponaša istinu što je moguće bliže, sve dok se ne propagira i onda je suprotno. Ona dijeli površne karakteristike pozitivnih izvora i nada se da ciljana publika neće gledati unatrag površnu krivotvorinu. Ultimativno, nešto uvijek teži k osjećanju te prevare tih izvora unatoč površnom obliku koji izgleda uobičajeno; jednom kada vas intuicija upozori, razum vam ne treba više djelovati kod tog problema.

